

ZVĖRYS IR ŽMOGUS.

Pagal Schmell'į.

omburys, vuogas, grybus ir medžių žievę. Bet kaip iš riestų voverės išima branduolį, arba kaip nugraūžia nuo medžių kieta žievė? Tą ji atlieka savo piaujančiais dantimis. Tų dantų voverė turi po du kiekviename žandė. Piaujančių voverės dantys panašūs į kaltelius. Norėdami nuo lygios lentos išplauti medžio šmetelį, dedame kaltą po aštrią kerčią, taigi laikydami jo kotelį gulsčiai. Todėl tai ir palinkę voverių piaujančių dantys, su kandumu daikto, padaro aštrią kerčią, kas palengvina perkandimą ir labai kieto riestuto ir nuskaitymą ir kietos medžio žievės.

Piaujančių voverių dantys turi būti labai tvirti. Teip yra ištikro: jie sėdi drūčiai ir labai giliai žanduose, kaip kalto ašmens raukonoj.

Voverės kaukuolis.

Kiekvienas darbo juagis, tamsė ir kaltas, per ilgą vortojimą nudyla. Teip jau ir piaujančių voverės dantys ant galo turėtų nudilti ir netikti tam, kam juos žvėrelis vartoja, bet pas voveres tas neatitinka, kadangi jie vis priauga nuo vidurinio galo.

Kalto tik ašmens padaryti iš kieto plieno. Ir voverės dantys tik iš lauko užauginti kieta emaliu; likusi danties dalis yra iš minkštesnės kaulinės medagos. Besidarbuojanti dantū, ta minkštesnė ji medaga nusitrina greičiau negu kietoji emaliu. Todėl tai galai piaujančių voverės dantų kaip nutekinti užpakali, kaip kalto ašmens, jie visada aštrūs, kadangi žvėris, juos vartodamas, automatiškai kaip nutekina, išgalenda.

Terp piaujančių ir šakninių voverių dantų yra gana didelis tarpas. Ilginių dantų jos neturi. Jie joms ir nereikalingi, kadangi voverės minta augmenius.

Kad augmeniška maistą žvėries pilvas ir žarnos galėtų pervirinti, ji reikia pirma gerai susmulkinti, kaip sumalti.

Edant voverė, apatinis jos žandą slankioja tai priekini, tai atgal. Todėl tai šakniniai dantys mala teip maistą kaip girnos grūdus.

Voverių nasrai siauri. Viršutinė lupa perskelta išilgai, todėl tai kalandant, piaujančių dantys išlenda laukan ir viršutinė lupa apsaugoja nuo sužeidimų.

Esdama ką nors, riestutą ar skują, voverė laiko tarp pirmutinį kojų, kaip mes tą darome su rankoms, todėl ji gali išvalyti perkastą riestutą arba skują ir išimti branduolį.

Prieš voverės turi gana daug: medžioja ant jų lapės, pelėdos, bet didžiausią jų, ypač ji palaujo voverių, priešų yra žmogus, kuris medžioja ant jų dėl jų vartojamų skrandoms kailių. Kaipgi nuo tų priešų ginasi tie maži, beginkliai žvėreliai?

Pirmiausiai, juos saugoja jau tas, kad jie gyvena medžiuose, kur bent gyvenanti ant žemės priešai negali pasiekti. Voverės labai bruzgios, todėl nelengva, jas pagauti. Rausva plauko parva, panaši į parvą žievės, saugoja nuo priešų akių.

Girdėjimas voverių labai išlavintas, 100 jos ausų nepasipiečia nė mažiausias balsas. Akys teipgi geros, todėl jos mato iš toli ir girdi priartinantį kiekvieną priešą.

Savo pirmutinį kofą, kaip žmonės su rankoms, voverės iš skūčių ir žolės krauja sau lizdą, kuriame praleidžia ilgą žiemos laiką. Igi ir tankus plaukai saugoja nuo žiemos šalčio. Apsisaugojimui nuo bado, voverės ant žiemos rengia kaip aruodus išpurvusių medžių skylose, po šaknims arba po akmenimis.

Daug, vienok, voverių žuva nuo žiemos šalčio, o dar daugiau išnaikina gyvi priešai. Voverės dėl priešų ir šalčio butų išnykusios, jeigu jos nebūtų labai vaisingos.

Alpinė pelė, arba surkas, turi 50 centimetrų arba 20 colių ilgio, gyvena Alpu, Pirenejų ir Karpatų kalnuose iki rubežų amžino sniego. Tvirtais nagais, šitie žvėreliai iškas žemę giliai olas, kuriose slepiasi nuo šalčio. Tose olose praleidžia ant žeminio miego 8-10 mėnesių, taigi visą, daug ilgėsnį angūnos kalnuose, šalčių laiką. Dėl rūsavio juodo plauko sunku šiuos žvėrelius patėmyti net erliams ir vaugams.

Bobrai turi 80 centimetrų arba apie 2 pėdų ilgio. Gyvena jie Europoj, Sibierijoj ir šiaurinėj Amerikoj. Kailiai jų brangūs, todėl persekioja šiuos žvėris medėjai. Europoj daugelyj vietų jau šiuos žvėris beveik išnaikino; pasitaiko tik kur nekur pietvakarinėj Maskolijoj, Vokietijoj upėj Elboj ir nedaugelyj kitų vietų.

Bobrai.

Bobrai vandeniniai žvėrys. Todėl plaukai kaip permirkę tauknuose, neperšalimas kyla pavidalo, kas palengvina plūdinimą vandenį; ant paskutinių kojų sujungti plaukai plėvėms; ausis ir nardamas, žvėris gali uždengti ypač uždangoms.

Bobrai ant vandens iš medžių ir šakų dirba sau namelius. Nameliai tie kyšo iš vandens kaip apvalios kalvutės, juose yra gyvenimas ir drudai. Bobrai dirba teipgi gana angstus užtvanus, kuriais užtvėnkia vandenį. Statydamos triobas, bobras smulkinimui medžių ir šakų vartoja savo piaujančius dantis, kurie turi tokią jau užduotį, kaip žmogui kirvis. Kasdamos medžio šaką, arba grauždamas žievę, bobras pritupia ant paskutinių kojų ir laiko tvirtai šaką tarp pirmutinių, kurias vartoja kaip žmogus rankas. Besidarbuodamas teip, žvėris remiasi ant savo žvynais apaugusios uodegos.

Pelių giminė.

Stėpų pelė, arba chomiaks, turi 80 centimetrų arba apie 11 colių ilgio. Pirmą gyvenimo tik stėpų pelėtinės Maskolijos, bet paskui persikėlė į žmonių išdirbtas dirvas ir laukams visoj pietinėj Maskolijoj, daug blogo daro. Plauko parva rūsiai palša, panaši į žemės parvą, dėl ko nelengva šiuos žvėris dirvose patėmyti. Stėpų pelės gyvena olose, kurias pačios sau iškasa. Minta jos

Stėpų pelė.

visokių augmenų vaisiais. Velka į savo olas kveičiu ir kitokių žmonių augmenų augmenų grūdus, kur rengia sau aruodus. Grūdus kemsą į ypatikus, gamtos duotus krepšelius ir juose pergabena į olas. Nors sukrauja savo jaruoduose gana daug grūdų, bet jų žvėrių neįtenka ant visos žiemos. Todėl tai stėpų pelės per didesnę žiemos dalį išbuva žieminiame miege. Stėpų pelės labai vaisingos, todėl jos pietinėj Maskolijoj labai daug blogo pridriba laukams.

Laukinė pelė mažiausiai už pirmiaus aprašytą, bet ji teip jau vaisinga ir teip jau daug blogo laukams padaro.

Naminė pelė ir žiurkė turi labai aštrius dantis, kuriais pragraūžia ir kiedačius daiktus, išėmus akmenis ir metalų. Veisiasi neįsipažintais greitai, todėl šiuos neįsipažintus sutėrimus, kur jie prisivieša, neįsipažinti sunku išnaikinti. Dėl palios plauko parvos, ypač naktį, kada šitie žvėrys lenda iš savo olų, labai sunku juos patėmyti. Paliosios žiurkės persikėlė iš Azijos į Europą tik 18 šimtmetį ir rado jau Europoj juodažę žiurkę. Tarp jų užgimė smarki kova, kuri pasibaigė tuom, kad palioji atėjūnė išstumė senąją europinę. Palioji žiurkė iš Europos prisigriebė į Ameriką ir Australiją ir čia teipgi prisivieša ir daug blogo padaro.

Zuikys arba kiškis turi 75 centimetrų arba 2 pėdų ilgio. Šitie žvėreliai yra labiausiai persekiojami žvėries gyvenamais laukuose. Visi draskanti žvėrys ir paukščiai gando zuikus; net varnos ir šarkos ir tos užpuola ant beginklių zuikių. Bet didžiausiu zuikių priešų yra žmogus, kuris medžioja ant šių žvėrių dėl jų gardios mėsos. Rodosi, kad ta daugybė priešų būtų turėjusi jau seniai ant žemės paviršiaus išnaikinti zuikus, bet jie vis dar gyvuoja. Kas gi juos gina nuo priešų?

Zuikys savo priešus patėmyja iš toli. Matymas ir uoslės zuikių nors ir negeriausios, bet užtai girdėjimas išsivystęs labai: mažiausias žolės sukrutėjimas prikelia iš miego. Savo dideles ausis zuikys gali kraipyti į visas puses.

Zuikių plauko parva panaši į parvą žemės, kurioje jie daro sau gulyklas. Net medėjas kartais praeina pro zuikio guolį ir jo nepatėmyja. Kol tik tas yra galimas, zuikys, nors mato priešą, nebėga tuojau, bet stengiasi ant vietos pasislėpti. Kaip tik suprato, kad priešas jį patėmijo, tasų pasaka iš guolio ir bėga, darydamas didelius šuolius.

Kadangi visas zuikis kunas laibas, tai bėgant, jis lengvai perplaukia orą, jis jo bėgimo negali stabdyti teip, kaip bėgimo žvėrių turinčių platų kūną.

Užpakalinės zuikių kojos ilgesnės ir tvirtesnės už pirmutines; joms ištiesiant, visas kunas pasaka tolyn gana toli, užpakalinės kojos teip mat meta visą kūną, kaip sėdoko lankas vilyčią, nors ir neteip toli. Kadangi užpakalinės kojos daug ilgesnės už pirmutines, tai zuikiai gali lengvai užbėgti net ant stačių kalnų, krantų, net ant tokių, ant kokių kiti žvėrys negali užbėgti. Bet užtai bėgant nuo kalno, jie kartais tiesiog nusirita, kadangi negali užlaikyti lygsvyros.

Nugara zuikio teip jau lanki kaip ir katės, ji teipgi prigelbsti bėgant, teip kaip katės skokant. Todėl zuikiai gali greitai padaryti didelius šuolius, jeigu vejantis priešas, paveikslas, šunes, per arti pribėga. Ant pirštų galų yra tvirti nagai, kuriais, darydamas šuolius, įsikabina į žemę. Bet visos tos palengvinančios išsigelbėjimo nuo priešų ypatybės neapsaugotų zuikių nuo išnaikinimo, jeigu jie nebūtų teip vaisingi. Zuikė per metus gimdo vaikus 4-5 sykius, kiekvieną sykį po 2-5 zuikičius.

(Toliau bus)

NAUJI RAŠTAI.

Litvomanai. Drama keturiuose veikimuose. Parašė Dvi Moteri. Atspaudinta iš „Varpo“. Tiltė. 1905 m. 58 pusl.

Veikalas tas spaudinios pirmą „Varpe“, dabar skyrium į knygą, teta atmuštas. Parašytas gerai, geriau negu daugelis mūsų otišniškių dramatiškų raštų. Jis tik perstatymui ant scenos.

Iš revoliucinio judėjimo Maskolijoj. Perspaudinta iš „Ukaiuko“. Tiltė. 1905 m. 16 pusl.

Raštelis tai ne vienas gal skaitės, kada jis talpintis „Ukainke“. Dabar skyrium atmuštas. Čia aprašyti revoliucijonieriški sukilimai buvę Maskolijoj. Raštelis vertas perskaitymo.

Kas reikia žinoti ir atminti kiekvienam darbininkui. Antras patalpas spaudimas. Išeista Lietuvos Social-Demokratų Partijos. 1905 m. Londone. 62 pusl.

Yra tai antra laida. Pataisymų ne daug čia yra. Telpa čia labai naudingos žinios mūsų darbininkams apie jų padėjimą ir reikalus.

Kazokai pildo caro palėpimą. Fotografiskas paveikslas didelio 4° formato. Kopija abrodzo lenkisko teptiliorius Kossako. Išeista J. Bagdžiuo.

„Darbininku Balso“ Nr. 10.

Telpa čia: Šalyn kunigai išdavikai. Karas pasibaigė. Japonų laimėjimo pasekmės. Kam plešiamoji monopolizai. Sugrąžiai monopolizai. Žinios iš Lietuvos. Lietuvių šventur. Kalinio žmogus. Valdžios žmogžudystė. Partijos pranešimai.

Vaistinininkas, išleidžiamas syki ant mėnesio. Gedimino ir Mickevičiaus, Boston, Mas. Hygieniškas tai neva laikraštis; jeigu jis užsiimti pamokomiu higienos, būtų naudingas, bet čia ir ta hygieniška ypatybė, semta iš visokių apgarsinimų. Kalba teipgi sudarkyta. Nežinia todėl keno naudai išleidžiamas tas laikraštis.

Dirva N. 4. Už lapkritį. Sitame numerį mūsų kunigų išleidžiamas laikraštis teip pabaiga Dr. Pietario apyskops p. a. Algimuntas. Daugiau tame „apviesnesnių lietuvių“ laikraštį nieko nėra.

Kaip padaryti monus. Nuodugūs aprašymas 63 monų. Surinko, parašė ir išleido Jonas Ilgaudis. Chicago, Ill. 96 pusl.

Naujas Budas išmokti rašyti. Sutaisė ir išleido P. Mikolainis. Tilžėje. 1905 m. 24 pusl.

Knygtė naudinga norintiems patiems išmokti rašyti, žinoma, jeigu jie moka jau knygas skaityti. Nemoکانت skaityti rašyti ne išmoks, pirma turi išmokti skaityti, o paskui jau galės ir rašyti išmoks.

Knygos išėjusios Maskolijoj.

Bažnytinis Seinų vyskupystės vadovėlis, Vilniuje. 1905 m. 93 pusl.

Balsas Balandės arba Mažas šaltinėliškų listų Dievo. Vilniuje. Išeista Juozapo Zavadzko. 1905 m. 725 pusl.

G. P. Krišlai. Vilnius. 1905 m. 59 pusl. Išeista „Aušros“.

Telpa čia 7 vaizdeliai, verti perskaitymo. Tendencija jų graži, patriotiška. Knygtė verta perskaitymo.

Lietuvių pasakos o vaikų rinkinys. Vilnius. 1905 m. 69 pusl. Išeista „Aušros“.

Telpa čia 38 pasakos. Ar jos geros, ar ne, apie tai nėra kalbos: jos žmonių uoslės, o rinkėjas jas žmonių lūpų surinko. Yra tai žmonių literatūra, o į ją reikia kitaip žiūrėti, negu į kitokių raštus. Autoriumi patilpusių čia pasakų yra mūsų tauta.

Pilėnų Kunigaikštis. Tragedija 5 veikimuose. Pagal Kraševskio apysaką „Kunigas“. Parašė M. Šiaulėniškis. Ryga. 1905 m. 91 pusl.

Drama parašyta pusėtinai. Jeigu ji ir ne paranki bus perstatymui ant scenos, tai gera ji bus perskaitymui.

Eschilis. Prikaltas Prometejus. Drama. Vertė I. Š. Vilnius. 1905 m. pusl.

Eschiles, ne Eschilis, kaip vertėjas pravarde perkeitė (mat mes paprastai perkeitinome pravarde ir „Viln.“ žinios) dar ne vienos pravardeš ne padavė ne perkeitė, buvo pagręsę greičiau, buvo pagręsę greičiau, buvo pagręsę greičiau.

Pradžios moksliis sudėtas Lietuvos jaunuo m. e. i. Sustatė Smilga. St. Peterburgas. 1905 m. 20 pusl.

Rankvedėlis nė blogas nė geras, teip sau, vidutinis. Išimokinimui skaityti tinka geriau, negu Naujas ir senas elementorius.

R. Fath. Amerikoniškos vestuvės. Naujale. 13 prancūziško parkelo A. Adata. Ryga. 1905 m. 92 pusl.

Originalas ne priguli prie geriausio, o jį dar sudarkė vertėjas. Tiek yra puikių veikalų prancūziškoj ir vokiškoj literaturoj veikalų, sunku todėl suprasti, kodėl P. Adata ne pasirenka geresnių, bet verčia būtuom ne atsizymindus ir dar tuos, versdamas, tankiai sugadina.

Kas telpa šioje knygtėj, aiškina tą patį jos uždavinimas. Susipažinti su tuom reikia ypač dabar Lietuvos žmonėms. Mes mat su caro valdžia kovojame už tokių rinkimus.

A. Adata. Užburtas Kunigaikštis. Komedijavodėvilis iš vokiško versta. 15 pusl.

Pats veikalėlis ne priguli prie geriausio, o ir tą patį dar sugadino vertėjas, bet ir sugadytą, praleidimui laiko, galima skaityti.

Apie žmonių atstovus (kam jie renkami ir kaip juos rinkime). Rusiškai parašė P. Muskalblit, vertė P. Višinskis. Vilnius. 1905 m. Išeista „Šviesos“ Bendrovės. 46 pusl.

Aprašytos čia pareigos žmonių renkamų atstovų, o pažindami jų pareigas, žmonės gali žinoti, kokius atstovus reikia rinkti. Knygtė tai lietuviams labai naudinga, kurie iki šiol ne mokėjo rinkti valstijų atstovus: rinko ne geriausius, bet tokius, kurie, ant pavaišinimo rinkėjų, daugiausiai pinigų išleido.

Apie cholera ir kaip nuo jos atsigtinti. Vilnius. 1905 m. 16 pusl.

Raštelis tas, surengtas Dr. A. V. tilpo „Vilniaus Žiniose“, dabar skyrium atmuštas kaip knygtė. Kas joje telpa, tą aiškina pas užvardinimas.

Pavasario rytmetį. Dabata. Burtininkė. Parašė Lazdynų Pelėda. Vilnius. 1905 m. Išeista Šviesos Bendrovės. 23 pusl.

Telpa čia trys vaizdeliai, geri perskaitymui, parašyti gerai, ir užimantiai.

Duo n. Basi vaikai. Dektukai. Senelis. Poniaitis. Parašė Jasukaitis. Išeido „Šviesos“ Bendrovė. Vilnius. 1905 m. 27 pusl.

Telpa čia penki trumpi vaizdeliai parašyti gerai, užimantiai ir kalba gera. Knygtė verta perskaitymo.

Poliaus Berio. Dievo Galybė. Su daugybe piešinėlių. Versta iš prancūziškos kalbos. Vilnius. 1905 m. 136 pusl.

Yra tai trumpa pasakos istorija jau pasimirusio prancūziško populiarizatoriaus moksly, profesoriaus Pariziaus universiteto, ne Poliaus Berio, tik Paul'o Berto. Mat mūsų raštininkai ne gali prisiprasti rašyti svetimas pravarde teip; kaip jos ištikro rasi, bet jas iškreipia teip, kad tankiai negalima nė žinoti, ką turi reikšti, kadangi ir išimtinai perkeičia. Tokius „neatsakančius“ perkeitimus ypač mėgsta daryti Europos lietuviški raštininkai. Augčiausio paminėta knygtė pamėkinanti ir naudinga.

A. Adat. Pradinė Geografija. Trumpa peržvalga žemės skritulio ir Lietuvos. 1906 m. Išeista A. Macejevskio, Rygoj. 63 pusl.

Yra čia matematiškoji geografija ir trumpas žemės aprašymas ir ant jos gyvenančių žmonių. Ant pabaigos telpa labai trumpas, vos ant trijų pusl. Lietuvos aprašymas. Pridėtas ir Lietuvos žemėlapis.

D. Koroptevskio, Urvinis žmogus. Su 24 piešinėliais. Iš rusų kalbos vertė Kaz. Miškinis. Vilnius. 1906 m. 35 pusl.

Yra tai trumpa priešistoriškojo žmogaus, kada dar žmonės nesidalino į tautas, istorija. Knygtė naudinga ir verta perskaitymo.

Naujas ir senas elementorius. Su paveikslėliais. Parašė Strazdas. Vilnius. 1905 m. 31 pusl.

Reikia Lietuvos vaikams gerų elementorių išimokinimui skaityti. Gaila, kad išėjęs po augščių paduotu uždavinimu ne gali užgandinti lietuvių, kadangi, matyt, elementoriaus autorius pats ne moka gerai lietuviškai rašyti.

Parduotoji laimė. Kvieturių veiksmų drama. Parašė Dvi Moteri. Vilnius. 1905 m. 48 pusl. Išeista „Aušros“.

Veikalėlis geras, pasiskaitymui, tiki perstatymui ant scenos, o tokių, tinkančių perstatymui mes iki šiol turime labai mažai.

Pradžios moksliis sudėtas Lietuvos jaunuo m. e. i. Sustatė Smilga. St. Peterburgas. 1905 m. 20 pusl.

Rankvedėlis nė blogas nė geras, teip sau, vidutinis. Išimokinimui skaityti tinka geriau, negu Naujas ir senas elementorius.

R. Fath. Amerikoniškos vestuvės. Naujale. 13 prancūziško parkelo A. Adata. Ryga. 1905 m. 92 pusl.

Originalas ne priguli prie geriausio, o jį dar sudarkė vertėjas. Tiek yra puikių veikalų prancūziškoj ir vokiškoj literaturoj veikalų, sunku todėl suprasti, kodėl P. Adata ne pasirenka geresnių, bet verčia būtuom ne atsizymindus ir dar tuos, versdamas, tankiai sugadina.

Trumpas vadovėlis sviestinininkystės. Parašė J. Šneigevičius. Varšava. 1905 m. 15 pusl.

Knygtė šita naudinga ypač Lietuvos gaudinėjams. Kas telpa joje, tą geriausiai todo pats uždavinimas.

Kaip tokį darbą pavadinti?

Po tokiu antgalviu p. J. O. Širvydas patalpino lietuviškuose laikraščiuose savo atsiuokiamą. Tarp kitų išvardijimų, atsiliepimo autorius labai nusistebėjo ir išlėkė neužgandinimą, kad mes, didžiama savišviesi Kom. Rev. Selp., t. y. Dr. Bacevičia, Dr. Šliupis ir aš, 8 d. gruodžio padalinome aukas už Lietuvos laisvą kovojančioms partijoms ir tą padarėme be pp. Širvydo ir Baltrušaičio žinios, kurie jau ir pirmą garsinios sanarių „buvusio komiteto“. Kaip ten ne būtų, ar aukos padalintos gerai, ar ne gerai, bet visuos komitetuos pildomi yra nutarimai daugumos, o ne mažumos. Kur mažuma ne nori pasiduoti daugumai, ten ji pasitraukia nuo veikimo. Ar mūsų atsisakyti nuo komiteto jo sanarių, ne sutinkanti pasiduoti nusprendimams daugumos, išrado geresnį sprendimą budą? Jeigu teip, tai kodėl apie savo išradimą ne garsina? Gal dauguma privalo mažumos priskyrimų klausyti?

Mūsų niekintojai ir peikejai jau seniai garsinios atsisakyti. Kada, pirm padalinimo aukų išsiuntinėjau komiteto sanariams raštą, kad pinigai esanti pas kasierį, Dr. Šliupą, būtų išsiųsti, kad jie Amerikoj negulėtų be naudos, kad būtų padalinti: socialdemokratams, draugiejiams ir demokratams ir tą laiką pasiviešėjau Baltrušaičiui, kad perleistų per komiteto rankas, tai jis ne tik nesuėmė, kur reikėjo, bet su savo laišku sugrąžino atgal (laišką tai prisijaučiu „Lietuvos“ redakcijai, kad matyt, kaip elgtis toli buvusio Rev. Selp. Kom. sanarių). Rašte tame Baltrušaičio teip kitko, pasakė: „mudu su Širvydu niekuomet nepritarisiva tokiam padalinimui ir išsiuntinėjimui pinigų; todėl daugiau nėra ką tarties ir rašinėsi su vienu kitu. Mūsų komitetas jau jau išlėgęs“. Tokie yra žodžiai buvusioj dviejų sanarių Rev. Selp. Kom. Jie sutraukė visus ryšius, išstodami iš mūsų tarpo, o dabar vėl rugoja, kad mes pinigus bei jų padalinome ir padalinome teip, kaip mums rodėsi, teisingai. Muša, pats vandenį drūmėja ir dar reikalauja.

Patarėjas Rev. Selp. Kom. J. Naujokas.

Nuo Išeituvės.

Turime ut garbę pranešti savo skaitytojams, kad „Lietuva“ po Naujų Metų pradėdant su No. 1, išeis padidintame formate. Bus 8 puslapių 7 kolonimų vietoje dabartinio formato 4 puslapių 5 kolonimų. Tai beveik dvigubą didumą. Prekė priemoneratai pasilikta pati, tai yra \$2.00 ant metų. Bus tai didžiausias lietuviškas laikraštis sviete.

Visus lietuvių mylinčius skaitymą kviečiame užsirašyti „Lietuvą“ nuo Naujų Metų, o skaitymo turėsite ir valias. Teipgi kviečiame visus senus skaitytojus, kurių pnumerata pasibaigė, atnaujinti jų. Kiekvienas skaitytojas gaus šimet 2 kalendorių prezentu. Kalendoriai yra vienas knygtės formoje, kitas sieninis. Šio meto sieninis Kalendorius yra visas lietuviškoje kalboje. Jis parodo šventes amerikoniškas, lietuviškas ir katalikiškas kiekvieno mėnesio.

Yra tai geriausias sieninis Kalendorius iš visų seniau išleisčių. Užsirašykite „Lietuvą“ ir visi gausite minėtus Kalendorius dykai. „Lietuvos“ Išeituvė.

Redakcijos atsakymai.

KLIEKNI. Aukų dviejų su laikraščiuose ne galima kvituoti. Tas laikraštis kvituoja, kuriam pinigai nušyti.

Klausimas gerimo.

Vieną kartą laike didelės puotos emė šnekė apie tai kod vynes geriausiai atsako tam tikroms ypatoms ir kokiame laike ir žinomas Johnson tapo užklaustas kokia jo nuomonė. Jis tvirtino, jog lengvas rūgštus vynes yra jauniems žmonėms, sunkus saldus seniems, o degtinė karžygiams. Jei tai klausimą užduoti šiandien, tai vieništelis atsakymu būtų, jog Trinerio Amerikoniškas Eliksyras Karčiojo Vyno gali būti vartojamas visų ir visokiame laike, nes visuomet yra geru kunui. Turi jis geriausia vyną ir geriausias žoleles ir negali padaryti blogo net silpniausiui ir labiausiai susirgusiam skilviui. Jei kas jaučia mažinimą valguomo, nuostoli savo normališką pajiegy ir gaurimo, jei spalva kuno yra išlyskusi arba išgelusi, jei jaučiasi kas negerai pavargęs, jei yra kas apsilpnėjęs ar

ba nerūšiu, nesiganėdinančių ir surgusiu, jei jokia vaistas nesimato atnešiant jokio palengvinimo, Trinerio Amerikoniškas Eliksyras Karčiojo Vyno tikrai palgebės nes jis veikia tiesiog ant organų gromolijimo, o per juos ant viso kuno. Duoda stiprius nervus, sveiką skilvį ir geriausią gromoliją. Gaunamas visose aptiekose arba pas patį pabrkančią Juozapę Trinerį, 799 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Draugysčių Rekalai.

Didelis Baltus.

Chicago. Liusybės Dr'te parengė dideli baltų nedelį, 31 d. gruodžio situ metu Freiheit Turner saleje 3417 S. Halvied st., tarp 34 ir 35 ul. Baltus prasidės 8 val. po pietu. Įsengs vyrų su moteria 25c. Bus tai pirmatinis baltus po Kaledū inkamų užėjimui, sena meta, todėl visi lietuvių ir lietuviškos kucskalingiausiai kviečiami atsilankyti ant šito puikaus baltus ir grafil pasilinkaminti.

Komitetas.

(29-XII)

Lietuvizkas Koncertas ir Baltus.

Atsiba 30 gruodžio Kensington, Ill., 2303 Kensington av., Turner Hall. Dainuos choras Draugystės Giesmininku Dr. Kudirkos. Bus prakalbos garsiu kalbetoju apie pareidim revoliucijos Lietuvoj. Deklamuos 8 metu Kabasinskius. Įsengs 25c. Prasidės 8 valanda vakara. Vaikams lietuviškai mokantiems, lankantiems mokyklų dykai. Pelnas nauda darbininku Lietuvoj.

Komitetas 74 kuopos Sus. Liet. Am.

